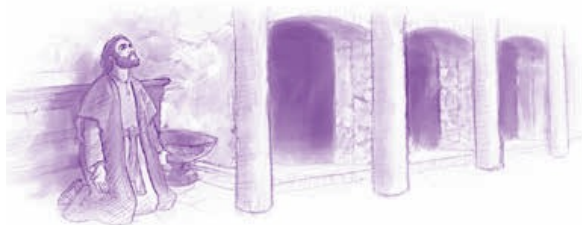


Nehémiás



SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: 4Mózes 23:19; 5Mózes 7:9;
Nehémiás 1–2; Zsoltár 23

„Amikor meghallottam ezeket, napokon át ültem, sírtam és gyászoltam, böjtöltem és imádkoztam a menny Istene előtt, és ezt mondtam: Ó, URam, menny Istene, te nagy és félelmetes Isten! Te hűségesen megtartod a szövetséget azokkal, akik szeretnek téged, és megtartják parancsolataidat” (Neh 1:4-5, RÚF).

Eddig a foglyok két csoportja tért vissza Júdába azoknak az ígéreteknek a részleges teljesedése folytán, amelyeket Isten a héber népnek tett.

Majd az Úr a foglyok újabb csapatát is készítette. Az utóbb érkezőknek meg kellett oldaniuk egy problémát. Az előző két csoport azért ment vissza, hogy felépítsék Jeruzsálemet, és a templom elkészítésével fejezzék be a tervnek azt a részét, csakhogy a munkálatokat félbehagyták, amikor a szomszédos népek ellenállásába ütköztek. Szomszédaiuk nem akarták, hogy az izraeliták felépítsék a várost és a falait, mert féltek: Izrael ismét olyan hatalmas néppé lesz, amilyen egykor volt (Ezsd 4:6-24). Az izraeliták visszatérését fenyegetésnek érezték, amit mindenáron meg akartak akadályozni. Isten azonban nem azért hívta el a népét, hogy magukra hagyja őket, miközben igyekeznek valóra váltani az akaratát.

Az Úr tehát egy másik férfit is indított, hogy véghezvigye akaratát és szándékát. Ő volt Nehémiás. A figyelmünket most rá és az Úrért végzett munkájára fordítjuk.

NEHÉMIÁS ROSSZ HÍREKET KAP

Nehémiás könyvének az eleje némileg hasonlít *Dániel próféta könyvéhez* (lásd Dán 1:1-2), vagyis rossz hírekkel indul. Igen, sokan visszatértek már őseik földjére, de nem ment túl jól a soruk.

Neh 1:1-4 versei szerint miért keseredett úgy el Nehémiás? Mit tett a rossz hírek hallatán?

Évekkel korábban a zsidó foglyok egy részét Súsán városába, a Perzsa Birodalom négy közigazgatási központjának egyikébe hurcolták el. Az ottani királyi palotában szolgált pohárnokként Nehémiás. „*Hanáni, egy az én atyámfiai közül*” (Neh 1:2) – ez a kifejezés jelölhet csupán egy másik izraelitát, mégis inkább azt sejteti, hogy Nehémiás testvére volt, hiszen Neh 7:2 versében egy még közelebbi rokonságra utaló szó áll. A Hanánival való beszélgetésre nagy valószínűséggel Kr. e. 445 november közepe és december közepe között kerülhetett sor, úgy tizenhárom évvel azután, hogy Ezsdrás visszatért Jeruzsálembe. Hanáni beszámolója szerint szörnyű körülmények uralkodtak Jeruzsálemben. A nép nem tudta újjáépíteni Jeruzsálemet, az ellenség pedig lerombolta a város falait, ami így védtelen, sivár lett.

Nehémiáshoz eljuthatott a szóbeszéd, hogy a samaritánusok lerombolták a város falait, de pontos válaszokat eddig még nem kaphatott. Maga Artaxerxész király is szertefoszlathatta a visszatértek reményeit, mivel a folyón túl élő népek panaszai miatt leállította az építkezést (Ezsdrás 4. fejezet).

A templomot ugyan újjáépítették, de nem igazán működött, mert az emberek, akik a szolgálatokhoz kellettek volna, nem tudtak Jeruzsálemben élni. A helyzet elszorította Nehémiást, egészen letaglózta, ami a hírből következett, hogy a zsidók nem dicsőítették meg Istent, pedig éppen azért tértek vissza. Sőt, az ellenségtől és az elnyomástól való félelmükben valójában elhanyagolták Isten házát és a szent várost.

Nehémiás automatikusan Istenhez fordult. Nem panaszkodott Júda népének hitetlensége miatt, nem nevezte gyáváknak őket, de nem is fogadta el könnyen a meglévő helyzetet. Egyszerűen térdre borult és elkezdett imádkozni, böjtölni.

A rossz hírek hallatán Nehémiás sírt, böjtölt és imádkozott. Ezek szerint tehát hogyan kell az Úrhoz fordulunk, kiváltképp a megpróbáltatások idején?

NEHÉMIÁS IMÁJA

Olvassuk el Nehémiás imáját Neh 1:5-11 verseiben! Milyen elemeket találunk benne? Miért sorolja magát ő is a bűnösök közé?

1. Hatalmas, könyörülő Isten (Neh 1:5)!
 - Hallgass meg (Neh 1:6)!
 - Bűnvallás (Neh 1:6-7).
 - Emlékezz meg az ígéreteidről (Neh 1:8-9)!
 - Te szabadítottál meg minket (Neh 1:10).
 - Hallgass meg (Neh 1:11)!
2. Istentől jön a jólét és a kegyelem (Neh 1:11).

Könyörgésében Nehémiás gyönyörűen szól Isten nagyságáról, a nép bűnösségéről, végül pedig segítségért kiált. Dániel 9. fejezetének imájára emlékeztet, amit ő is ismerhetett. Érdekes megjegyezni, hogy Nehémiás nem segítségkéréssel kezdte, hanem először kijelentette: Isten nagy és hatalmas. Majd rámutatott, hogy az Úr megtartja szövetségét és könyörül azokon, akik szeretik Őt. Mintha emlékeztette volna Istent, hogy mindig is hűséges volt, tehát most sem tehet másként.

Az ima szerkezete jellegzetes (lásd fentebb). A 8. vers a középpontja, amelyben Nehémiás Isten ígéreteire hivatkozik. „...*emlékezzél meg*” – kéri. Vagyis mintha ezt mondaná: *Emlékezz meg róla, Istenünk, hogy megígérted: szétszétesztesz minket, ha hűtlenek leszünk! És azt is megígérted, hogy visszahozol minket és mindent helyreállítasz. Az első már bekövetkezett, most itt az ideje a második teljesítésének, hiszen visszatérünk hozzád.* Nehémiás nem félt Isten ígéretére hivatkozni, emlékeztetni rá. Nem mintha az Úr nem tudná, nem emlékezne rá, hanem azért, mert Istennek örömet okoz, ha kérjük tőle az ígéretei teljesítését. Azt akarja, hogy higgyünk benne, ezért mondjuk el hangosan is neki. Amikor szavakba öntjük, mit ígért nekünk, megerősítjük a bizalmunkat benne, különösen ha minden reménytelennek tűnik.

Isten mely ígéreteit igényelhetjük éppen most? Miért olyan fontos, hogy soha ne szűnjünk meg kérni ezeket? (Hiszen különben mi maradna nekünk?)

NEHÉMIÁS MEGSZÓLAL

Neh 1:11 verse szerint Nehémiás a király főpohárnoka volt. Számunkra ez talán nem tűnik különösebben jelentős feladatnak, pedig egy főpohárnoknak hatalmas befolyása lehetett, mivel folyton az uralkodó közelében volt. A főpohárnok kóstolta meg az italokat, nehogy megbetegedjen vagy meghaljon a király. Hérodotosz szerint a perzsák nagy tisztelettel tekintettek a pohárnokokra, mint magas rangú tisztviselőkre. Az asszír Asszarhaddon király főpohárnoka például a birodalom miniszterelnöke is volt. Nehémiás tehát magas tisztséget töltött be a birodalomban, és mivel a király környezetében mozgott, könyörgött Istennek, hogy használja őt fel, hadd szóljon a királynak a júdabeliek helyzetéről.

Mi történt Nehémiás imái és böjtölése után Neh 2:1-8 szakasza szerint?

Az imára a válasz niszán hónapjában érkezett meg, vagyis nagyjából Kr. e. 444 áprilisában. Négy hónap telt el azóta, hogy Hanáni és a zsidók beszámoltak Nehémiásnak a Jeruzsálemet érintő aggasztó hírekről. Nehémiás négy hónapon át imádkozott és böjtölt, és mindennap úgy tűnhetett neki, mintha Isten nem felelne, pedig az Úr időzítése mindig tökéletes. Felkészítette a királyt arra, hogy meghallgassa Nehémiást és kedvező választ adjon a kérésére.

Nem volt mindennapos eset, hogy a főpohárnokot egy időre felszabadították megszokott kötelezettségei alól, amíg egy másik ország kormányzója lett. Isten szólt Nehémiás által, és Ő hatott a perzsa I. Artaxerxész királyra, hogy Nehémiást tegye meg Júda kormányzójának. A királyné említése sejteti, hogy ez egy magánjellelű alkalom idején történt, mert ő általában nem jelent meg a hivatalos lakomákon. Nehémiás nem tért rá egyből Jeruzsálem helyzetére, nehogy feltámadjon a király előítélete, inkább az uralkodó érzelmeire hatva arról beszélt, hogy ez a kérdés személyesen őt érinti. Mire elmondta a konkrét kérést, addigra szinte már megnyerte Artaxerxész jóindulatát.

Milyen párhuzamot találunk Nehémiásnak a perzsa udvarban, ill. Dánielnek a Babilonban betöltött pozíciója között? A király kedvező viszonyulása mit sejtet Nehémiás jelleméről?

NEHÉMIÁS KÜLDETÉSE

A király leveleket küldött Nehémiással a hóróni Szanballatnak és az ammonita Tóbiásnak, a folyón túli területek helytartóinak, ezzel Nehémiás ter-
vének útját egyengette. Megparancsolta Ászáfnak, a királyi erdők őrének,
hogy lássa el a kormányzót a szükséges faanyaggal a város, a falak és a
templomkapuk újjáépítéséhez.

**Mit tudhatunk meg Neh 2:9-10 verseiből az ellenállásról, amivel
szembetalálta magát Nehémiás – és általában a zsidók?**

Nehémiás Kr. e. 445/444 táján érkezett Jeruzsálembe. Úgy tűnik, az el-
lenállás már kialakult, mielőtt bármit tett volna, mivel a kormányzókna-
k nyújtott kérései nyomán felütötték a fejüket a problémák. A *Tóbiás* zsidó
név, a jelentése: „Jó az Úr” (sőt a fiának, Jóhanánnak is zsidó neve volt, „az
Úr kegyelmes” jelentéssel), csakhogy Tóbiás Ammon kormányzója volt. Je-
ruzsálemet tehát ellenségek vették körül: északon Szanballat, Samária kor-
mányzója, keleten Tóbiás, Ammon kormányzója, délen pedig az arab Gesem
(Neh 2:18-19), aki alá tartozott Edom és Moáb területe. Szomorú, hogy a tér-
ség vezetői kirekesztették Nehémiást, mivel az elnyomottak ügyéért fárado-
zott. A bántalmazók ugyanis nem örülnek azok szerencsésének, akiket meg-
akarnak félemlíteni.

„Mivel [Nehémiás] katonai kísérettel érkezett Jeruzsálembe, ez jelezte,
hogy valamilyen fontos küldetésben jött. Felkeltette a város közelében élő
pogány törzsek féltékenységét, akik szabadjára engedték a zsidókkal szem-
beni ellenségeskedésüket, sértegetéseket és szitkokat szórva rájuk. A go-
noszságban elől járó törzsek főemberei közül a Horonból való Szanballat, az
ammonita Tóbiás és az arab Gesem kezdettől fogva kritikus szemmel nézték
Nehémiás lépéseit, és megpróbálták tervét minden lehető eszközzel megghiú-
sítani és munkáját akadályozni” (Ellen G. White: *Próféták és királyok*. Buda-
pest, 1995, Advent Kiadó, 394. o.).

**Még milyen bibliai történeteket találunk, amelyek azt mutatják, hogy
ellenállásba ütközött, akit Isten elhívott akarata véghezvitelére? Szom-
baton beszéljünk erről a csoportban!**

NEHÉMIÁS FELKÉSZÜL A FELADATRA

Kétségtelen, hogy az Úr hívta el Nehémiást erre a feladatra, és ki is rendelt mindent, amire szükség volt. A kormányzó Isten ígéreteinek és elhívásának tudatában indult el, körültekintően és imádkozva haladt előre. Más szóval: tudta, hogy Isten vele van, ezzel együtt alaposan végiggondolta, mit fog tenni.

Olvassuk el Neh 2:11-20 verseit! Hogyan készült fel Nehémiás a várossal újjáépítésére?

Tanulságok vezetőknek – 1. lecke: Nehémiás senkinek nem árulta el, „*miféle tettekre indította szívemet az én Istenem Jeruzsálemért*” (Neh 2:12, RÚF), nemcsak az ellenség, de még a zsidó vezetők elől is elhallgatta. Saját maga akart utánajárni, hogy mit kell elvégezni. **2. lecke:** Mielőtt bármit mondott volna, felkészült és minden szükséges munkát eltervezett. **3. lecke:** Amikor rátért a feladatra, először azt vázolta fel, amit Isten addig tett az expedícióért, majd ismertette a király üzenetét. Előbb bátorított és csak utána kért elköteleződést. Hatalmas csoda volt, hogy a zsidók kedvezően fogadták a szavait, és a várható ellenállás dacára is eldöntötték: felépítik a falat! Nehémiás imái és böjtölése hatására Isten nemcsak a királyt készítette fel, hanem a zsidó népet is, ezért reagáltak bátran, félelem nélkül.

Mit tudhatunk meg Neh 2:19-20 verseiből Nehémiás hitéről? Menyiben segíthettek Nehémiásnak olyan igék, mint 4Móz 23:19, 5Móz 7:9 és Zsolt 23:1-6?

A beszédünk elárulja, hogy kik vagyunk és miben hiszünk valójában. Nehémiás szavai általában felemelők voltak. Nem félt Istenről szólni, mindent dicsőséget adni neki, még akkor sem, amikor az emberek kigúnyolták és kinevették. Tisztában volt az ellenség megvetésével, mégsem válogatta meg a szavait, nem hagyta ki Istent a beszédéből. Nehémiás nem félt Istenről beszélni azok között, akik nem hittek benne, hasonlóan Józsefhez, aki sok évvel korábban Egyiptomban élt.

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

Ellen G. White: *Próféták és királyok*. Budapest, 1995, Advent Kiadó, „Az alkalmak embere” c. fejezet, 390-393. o.

Nehémiás imádkozó ember volt: „sokszor öntötte ki szívét népe sorsa miatt. Most, imádkozás közben szent elhatározás formálódott lelkében. Eltökélte, hogy ha megkapja a király jóváhagyását, valamint a szükséges támogatást eszközök és anyagok beszerzésére, vállalja a falak újjáépítését és Izráel nemzeti erejének helyreállítását. Kérte az Urat, indítsa a királyt jóindulatra iránta, hogy terve megvalósulhasson. »*Adj ma sikert szolgálóidnak – esedezett –, és add, hogy legyen hozzá irgalmas az az ember!*« Nehémiás négy hónapig várt a kedvező alkalomra, amikor feltárhatta kérését a királynak” (i. m. 391. o.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

- 1) **Mi a jelentősége annak, hogy az egész Biblia, az Ó- és az Újszövetség történetei szerint egyaránt óriási ellenállásba ütköztek azok, akiket Isten elhívott? Miért volt ez szinte minden esetben így? Persze talán jobb ezt a kérdést feltenni: Milyen példát találunk arra, hogy Isten elhívott valakit akarata véghezvitelére, akinek *nem* kellett akadályokkal küzdenie? Ezek szerint tehát miért nem szabad elcsüggednünk, ha kemény ellenállásba ütközünk, miközben azt tesszük, amire hitünk szerint elhívott az Úr?**
- 2) **Mit mond Neh 2:18 a személyes bizonyoságtétel erejéről? Mekkora szerepe volt Nehémiás állásfoglalásának abban, hogy komoly támogatást kapott a többi zsidótól?**
- 3) **A király pártfogása nélkül sem Ezsdrás, sem Nehémiás nem jutott volna semmire. Vagyis ezek a férfiak együttműködtek a pogány politikai hatóságokkal! Vajon egyházi testületként mikor és hogyan működhetünk együtt politikai erőkkel? Ugyanakkor miért kell mindig körültekintően eljárunk?**
- 4) **Olvassuk el újra Nehémiás imáját Neh 1:1-11 szakaszában! Mit találunk benne, ami mélyítheti az Istennel való kapcsolatunkat? Milyen tanítás rejlik benne az Isten akarata előtti meghajlásról, a bűnvallásról és az ígéretek igényléséről?**

DIETRICH BONHOEFFER:

HIT

Hiszem,
hogy Isten mindent,
még a legrosszabb dolgot is,
engedi és segíti, hogy jóra forduljon.
Ehhez olyan emberekre van szüksége,
akik mindenben
a legjobbat szolgálják.

Hiszem,
hogy Isten minden szükségben
annyi erőt ad a kitartáshoz,
amennyire szükségünk van.
Ezt azonban senki sem kapja meg előre,
azért, hogy ne önmagunkra,
hanem egyedül csak órá hagyatkozzunk.
Az ilyen hitben
teljesen eltűnik a jövőtől való félelem.

Hiszem,
hogy hibáink és tévedéseink
nem hiábavalók,
s Istennek nem nehezebb
ezeket helyre igazítani,
mint az általunk jónak vélt
cselekedeteinket.

Hiszem,
hogy Isten nem időtlen végzet,
hanem őszinte imádságra és
felelősségteljes tettekre
vár és válaszol.